

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1870-07-24)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1870-07-24)", i *Julius Lange - breve fra hans ungdom*, Nordiske, s. 191. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252486-000-shoot-L0022524860000037.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Julius Lange - breve fra hans ungdom

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

London 24de Juli.

.... G. véd fra Prim selv, at han blev himmelfalden ved Napoleons Adfærd nu; Kejseren havde i sex Uger vidst Alt om Leopold af Hohenzollern og ladet, som det havde hans Bifald. Prim troede det, fordi Prinsen af Hohenzollern er i Familie med Murats og fordi Kejseren Intet havde havt mod en Hohenzollern paa Rumæniens Trone. Det Hele er fra N.s Side ren Komædie. Det er en stor Ulykke for den franske Sag, at de fører Krig for et saa usselt og løgnagtigt Paaskud. Allerede nu føles Virkningen deraf. Alt, hvad Kejseren hidtil har gjort, har været elendigt. Han erklærer, blind som han er, at han kommer s. 192 for at befri de Tyskere, der er blevne indlemmede; men hele Tyskland rejser sig som én Mand imod ham. Selv i Østerrig er Stemningen for Preussen blandt alle Tyskere der. Ja selv i Holland har hele Pressen udtalt sig for Neutralitet med Sympathi for Preussen. Det er øjensynligt en stor Dumhed af den franske Politik, at den ikke holdt sig til Pragertraktaten og fordrede den gennemført; jeg sigter naturligvis ikke til Paragrafen om Danmark alene. Paaskuddet er nu altfor usselt. Tyskerne, som har saa megen moralsk Uret, har nu den juridiske Ret, og det er en taktisk Fejl af N. efter min Mening. Endelig er hans Proklamation jo fjollet. «Den første Republiks civilisatoriske Ideer!» Har man hørt Magen. Vil han civilisere Tyskland? Vil han indføre Frihed og Broderskab med Mitrailleusen? Vil han, som — trods alle Kunster — er enevældig Monark, give Folk Republiker? Den Proklamation er det sletteste, som han og Olivier, der nu endelig har demaskeret sig som den Nidding, han er, i Forening har lavet. Her venter alle Folk, at Frankrig vinder de Par første Sejre og at Preussen saa tager sin Revanche. Ak! jeg frygter, at de knap engang vinder et Par virkelige Sejre. N.s Generaler er efter kyndige Folks Sigende gode Soldater. Men hverken Magenta eller Krim eller Mexico blev godt kommanderede; det var Soldatersejre trods Generalernes mindre gode Planer. Moltke, der jo er dansk af Fødsel — ak! gid vi havde beholdt ham! — er skjønt Stueofficer en uhyre s. 193 stor Taktiker. Franskændene siges atter her at have altfor lidt Skoledannelse og Opdragelse. Jeg vedbliver at haabe, at deres Tropper er bedre.

Herved lader jeg Eder vide, at jeg véd, et fransk Troppcorps indskibes fra Cherbourg for at gaa til Emden, Jahde og sandsynligvis ogsaa til Slesvig. Frankrig vil forsøge at rive os med. O gid, gid, gid de Pjalte, der regjerer os, nu vilde samle saa megen Hønseforstand, at de indser, vor eneste Frelse er ubetinget Neutralitet. Formaaede jeg det blot, vilde jeg skrive Artikler i alle Bladene (jeg véd ej, hvad disse siger) for at anraabe de Styrende om dog ej at være Pattebørn. Sejrer Frankrig, faar vi Nordslesvig; Frankrig er nødt til at opfylde hvad det selv før har fordret. Ingen Fare truer os fra Frankrig. Sejrer Preussen, er vi knuste, hvis vi begaar den forrykte Handling nu strax at slutte os til Frankrig. Ak! desværre, vi véd jo alle, af hvilke Intelligenser Danmark ledes. Store Himmel! naar jeg betænker, at hele Landets Velfærd ligger i Rosenørn-Lehns(I) Hænder. — Frankrig har begyndt denne Krig under daarlige Auspicier, synes jeg. Det første Offer var den stakkels Prévost-Paradol. Uden Overtro finder jeg, det er et stygt Varsel, at han skjød sig en Pistolkugle gennem Hjertet ved det blotte Nys om Krigserklæringen

Jeg ræddes, jeg skjælver for, hvad Idioter som Bille og Ploug i Øjeblikke som dette kan gjøre vort stakkels Land og dets Befolkning for frygtelig og ubodelig Skade. At ogsaa to kundskabsløse Folk s. 194 som de skal have saadan Magt i vor Ravnekrog. Man burde dog idetmindste have saa megen Omsigt at oppebie, hvorledes Krigslykken drejer sig. Og hvilken Absurditet er saa ikke den Krig! Hvilket Afsind, hvilken Forbrydelse mod Menneskeheden! Naar jeg betænker, at mere end én Million Mennesker i dette Øjeblik samler alle deres Tanker og Kræfter for under allehaande Savn og Strabadser at sønderlemme hverandre, da ser jeg Voltaires Aand for mig i Skyerne og hører ham raabe ud over al Verden, om denne Jord er en Daarekiste eller ej. Ak blot ikke vort Ministeriums Kabinet er saadan Noget! Hvilken Frase vi plejer at skrive ud hjemme: «Lad os blot ikke bilde os ind, vi faar Lov at være neutrale.» Usselhedens og Svaghedens Ord! Man burde sige: «Lad os have den faste Vilje, at vi ikke vil binde os, men ene styres af Tanken paa vor Fordel.» Vi har hjemme gjort Politik til en Instinkt- og Følelses-Sag. Vi havde lige saa godt kunnet opfatte Moderkjærlighed som en Pengespekulation